VI. évfolyam 5. szám / 2019. május

Pann-ON la P.O.K.

A Pannon Oktatási Központ
Magángimnázium iskolaújságja

„Ballag már a vén diák...”

A tartalomból:

4 éve kezdődött - Visszaemlékezés a gólyatáborra

Pannonos sikerekről

A végzősök mindennapjaiból - Képgaléria

Ballagásra—Vincze-Hajnal Blanka írása

Vári Rózsa Kitti verse

Köszöntő

Engedjék meg, hogy elmondjak egy tanmesét Önöknek, a végzőseinknek.

Egy este az öreg cherokee indián mesélni kezdett az unokájának arról a csatáról, ami minden emberben zajlik.
Azt mondta: „Fiam, a csata két farkas között zajlik, akik mindannyiunkban ott lakoznak.

Egyikük a Rossz. - A düh, irigység, féltékenység, kapzsiság, erőszak, önsajnálat, bűntudat, harag, kisebbrendűség, hazugság, hamis büszkeség, felsőbbrendűség és az ego.

Másikuk a Jó. - Az öröm, béke, szeretet, remény, nyugalom, alázat, kedvesség, jóindulat, empátia, nagylelkűség, igazság, együttérzés és a hit.”

Az unoka elgondolkozott egy pillanatra, majd megkérdezte nagyapját:
„És melyik farkas győz?”
Az öreg indián mosolyogva válaszolt:
„Az, amelyiket eteted.”

TARTALOM

Idézzük fel a kezdeteket (4-5. oldal)

Ilyen volt a gólyatábor 4 éve Fonyódon

A végzősök ünnepe, a szalagavató (6-7. oldal)

Két osztálynak tűztek szalagot Rácalmáson

A szalagavató képekben (8. oldal)

Ballagásra (9. oldal)

Vincze-Hajnal Blanka írása

4 év képekben 1. (10-11. oldal)

Képválogatás a végzős osztályok élményeiből

Közösségi média: áldás vagy átok (12-13. oldal)

Vincze-Hajnal Blanka írása

4 év képekben 2. (14-15. oldal)

Képválogatás a végzős osztályok élményeiből

Rövid sarok (16. oldal)

Vári Rózsa Kitti verse

Gólyatábor a

Ahogyan a „g

Fonyódliget

Kakas Noémi ; Tavaszi Daniella

Én személy szerint elég ideges voltam a gólyatábor előtt. Féltem, hogy a többiek milyenek lesznek, és mivel fognak minket megdolgoztatni a felsőbb évesek. Ahogy akkor – a busz előtt várakozva - körbenéztem, és pár emberen ugyanúgy láttam az idegesség nyomait. De amint felszálltunk a buszra ez az érzés valamennyire csillapodott bennem, és szerintem a többiekben is. Felszálláskor kaptunk egy csomagot, amiben egy gólyatáboros póló volt, egy bögre, egy toll, egy müzli és a csapatunk színével ellátott karkötő. A pólót rögtön fel kellett vennünk és egyedül fürdéshez vehettük le.

És akkor elindultunk Fonyódra. Útközben elmagyarázták nekünk, hogy az egész gólyatábor alatt lesz egy STOP játék. Ami annyit jelent, hogy az összes felsős lefagyaszthatott minket akkor, amikor akart, és addig ameddig akart. Ez akkor nem volt olyan vicces, mikor a Tesco közepén stoppoltak le, majd ott hagytak minket. És akkor sem, amikor evés közben stoppoltak le. Bár ők élvezték, hogy „irányíthattak" minket.

A megérkezésünk után elfoglaltuk a szobánkat, majd ismerkedésbe kezdtünk. Ekkor a két osztály külön vált. Bemutatkoztunk, egymás ölébe ültünk, és megtudtuk, hogy ki miben különleges. Ezután a vállalkozó kedvűek elmehettek túrázni a kilátóhoz. Bár a „hegymászás" fárasztó volt, a kilátóból a látvány kárpótolt minket mindenért. Ezután egy fantasztikus vacsorában volt részünk, amit ezúton is köszönünk. Az akkor megismert ízeket a mai napig nem felejtettem el.

Később jelmezt kellett készíteni magunknak, színes kartonpapírokból, alufóliából és szalagokból. A lányoknak ördög, a fiúknak angyal jelmezt.

Este csapatversenyekben volt részünk. Tenyérnyi papíron kellett táncolnunk párban, majd megmutathattuk egymásnak a gyönyörű hangunkat is egy karaoke verseny keretében. Később szinte versengés ment a zuhanyzóban, hogy ki legyen a következő, aki fürdik. Legalábbis a lányoknál. Ezután elmentünk „aludni", miután az összes pókot, csúszómászó-repülő bogarat levadásztuk. Gondoltuk, hogy másnapig nem lesz semmi próbatétel, hát tévedtünk. Ugyanis hajnali négykor hegedűszóra kellett felkelnünk. Egy nagyon kellemes reggeli tornában volt részünk. Amit akkor hajnalban inkább kínzásnak éreztünk, nem tornának.

Másnap egy hajókázásban volt részünk, ahol végig viselnünk kellett az előző nap elkészített jelmezeket, valamint karácsonyi dalokat kellett énekelnünk, miközben kézen fogva próbáltuk megmászni a Badacsonyt. A nagy hőség miatt csak a csapat negyede ment fel a tetejéig. A nagyobb része a csapatnak addig körbenézett Badacsonyban, a településen. Késő délután hajóztunk vissza Fonyódra.

Balaton partján
ólyák" látták

A szálláshelyünkön további vicces csapatfeladatok vártak ránk. Például a tojáskvíz vagy a lufis játék, de sok csók is elcsattant papíron keresztül miután hagymát kellet vízből kihalászni és túrórudit kikeresni lisztből. Este egy közös tábortűz volt, majd kaptunk még egy feladatot. A sötétben kellett tenyérnyi méretű korongokat keresnünk, amik pontokat jelentettek a csapatnak. Mindenki előkapta a telefonját, és azzal világítva kerestük a fűbe, bokrokba, fákra és a különböző helyekre elrejtett smilekat. Utolsó nap sem úszhattuk meg a reggeli tornát, bár ekkor már valamivel kedvesebbek voltak velünk az animátorok. Később az eredményhirdetés várt ránk, majd indulás előtt, aki szeretett volna még megfürödhetett a Balatonban.

A hazaút már nem izgulással, hanem inkább alvással telt el. És az első iskola napon már nem idegenként találkoztunk, hanem inkább már barátként. És ez részben az animátoroknak köszönhető, amiért feladatokat találtak ki nekünk, és ezek által egy igazi nagy csapattá váltunk.

Szalagavató ünnepség

Az idei már az ötödik szalagavató volt a POK Dunaújvárosi Magángimnáziumának - egyelőre - rövid, de annál tartalmasabb történetében, és idén először már két osztálynyi diák kapta meg az összetartozást jelentő, ugyanakkor már a közeli búcsúra figyelmeztető szalagját.
Az ünnepi esemény nyitányaként a két tizenkettedikes osztály mutatta be keringőjét, majd ezután következtek a vidám osztálytáncok.
A fiatalabbak verssel, prózával és dallal búcsúztak a végzősöktől, majd ők maguk adták át meglepetésüket meghatott osztályfőnökeiknek - a gimnáziumi évek alatt szinte családdá kovácsolódtak az osztályközösségek.
Borgulya Zoltán, az iskola igazgatója ünnepi beszédében bagolyfiókákhoz hasonlította a végzős diákokat, akik az intézmény fészkében növekedve, nevelkedve, nemsokára szárnyat bontanak, és engedélyt kapnak a kirepülésre. Az ünnepség záróakkordjaként az osztályfőnökök feltűzték a szalagot diákjaik mellkasára, akik a következő hetekben büszkén viselhetik majd lila kitűzőjüket.

„Nehéz feladat titeket búcsúztatni, útravalóval ellátni, hiszen én egy évvel fiatalabb vagyok nálatok. És Madách szavai jutnak eszembe: ,,Ma néked, holnap nékem".

Gyakran biztatjuk, néha nyugtatjuk magunkat azzal, hogy minden úgy történt, ahogyan történnie kellett. A gimnáziumban is talán ezért lett helyetek. Szó szerint vett helyetek is, saját padjaitok, zugaitok. Egyeseknek a kényelmes fotelek az aulában, míg másoknak a büfé előtti asztalok.

Létrehoztátok saját közösségeiteket. És az az osztály olyan lett, amilyenné ti alakítottátok. Ez a – jobb esetben – négy év minden bizonnyal életetek fontos négy éve volt. Itt nőttetek fel, ha nem is csak a gimnázium falai között, de ez idő alatt ismertétek meg, milyen a barátság, mit jelent a szerelem, milyen egy közösség részének lenni, ahová a rengeteg közös élmény és közös munka köt – és ebből a tapasztalatból még sokat meríthettek később.

Nem tudom, ti hogy vagytok ezzel, de én már szeretnék felnőni végre. Ugyanakkor elnézve a körülöttem lévő felnőtteket, nem is biztos, hogy siettetnünk kellene ezt. De abban is biztos vagyok, hogy a bennünk rejlő gyermeket nem szabad elfelejtenünk. Aki még jóhiszeműen reménykedik, aki elhiszi, hogy a világot a sarkainál fogva ki lehet fordítani, és az álmait lehetőségként éli meg. Ez kell ahhoz, hogy ne törődjünk bele a változatlanságba. Mert akik olyan őrültek, hogy azt hiszik, meg tudják váltani a világot.... azok meg is teszik. Jobb napjaimon elgondolkodom azon is, hogy milyen lehet szülőnek lenni. Ezért szólnék most a szülőkhöz, akik valószínűleg kevésbé örülnek, hogy a gyermekeiknek már a saját útjukat kell majd járniuk. Azt szokták mondani, a gyerek a legérdekesebb befektetés.

Eleinte mindegyik csak sír, eszik, és szorgalmasan tölti újra a pelenkákat, aztán egy szempillantás múlva már az óvodában irigykedik a másik matchboxára vagy babájára. Mire megszokná a szülő az ovit, már olvasni meg írni tanul a gyerek. Majd felső tagozatos lesz, ahol kezdi azt hinni, hogy ő tulajdonképpen már felnőtt, és ez a meggyőződés esetenként az óvodáskori hisztizés továbbfejlődött változatait produkálja. Aztán jön a középiskola, ahol még többet kell tanulni, és a már javában kamaszodó ifjaknak egyre kevesebb kedvük van hozzá. Gyarapodnak a bulik, éjjeli dorbézolások, jön a több-kevesebb pályaválasztási dilemma, előrehozott érettségik, jogosítványszerzés... és a többiről pedig csak akkor lesz ismeretem, amikor majd mindezt végigélem.

Önök, szülők pedig mindent elkövettek, hogy gyermekeik mindezt megtehessék. Az eredmény egy majdnem felnőtt férfi vagy egy kész nő az egyik oldalon, és ősz hajszálak a másikon. Végignézve a most végzős évfolyamon, szerintem egyetértünk: megérte."

„Kedves diáktársaim! Sok sikert kívánok a még hátralévő feladatokhoz. Szerezzetek sok élményt az előttetek lévő – szinte már csak hetekben."

2015
2019
PANNON OKTATÁSI KÖZPONT

2015
2019

KURZWEIL

Ballagásra

Vincze-Hajnal Blanka írása

Minden olyan gyorsan telik. Az évek csak elrepülnek a fejünk felett, és hirtelen azon kapjuk magunkat: felnőttünk.

Pár végzőstől tudom, számukra ez az év telt el a leggyorsabban. Hihetetlen, hisz még most voltak kilencedikesek, de már az érettségi vizsga írásának kapujában állnak. Az életből 4, kevéske évük volt itt a gimnáziumban, tele derűs, illetve kevésbé derűs emlékekkel, aminek most vége szakad. Újabb szakasz zárul le életükben, újabb embereknek mondanak búcsút (bár mindenki reménykedik kicsit, hogy néha visszatérnek, viszontláthatjuk őket újra). A változástól viszont nem kell megijedni, nem is kell szeretni, elfogadni kell.

A gimnázium vége után mostmár tényleg a nagybetűs életbe csöppennek bele, hisz sokan távolabbi egyetemekre -akár külföldre is- mennek tovább tanulni, ahol már csak magukra lesznek utalva. Mint a kismadár, aki most tanult meg repülni, és édesanyja tova engedi a természetbe, hogy a saját útját járja.

De az elmúlás az élettel jár, telnek a napok, órák, percek, másodpercek. Mi, diákok felnövekszünk, családot alapítunk, megöregedünk és meghalunk. Az élet egy örök körforgás. Sokan keresik az élet értelmét, tudósok, hétköznapi emberek is. Szerintem az élet értelme szubjektív, mindenkinek meg kell találnia azt a dolgot (vagy dolgokat) a saját életében amiért élhet, és élete végén elégedetten hunyhatja le a szemét örökre.

Számomra is mindig úgy érződnek az elmúlt évek, mintha csak tegnap hagytam volna el általános iskolám kapuit. Vészesen telik az időnk, mi pedig nem tudunk mást tenni, mint kiélvezni. Minél több dolgot megismerni, megtanulni, megtapasztalni, hogy a végén azt mondhassuk: megérte. Megérte minden kis szenvedést, veszekedést, idegeskedést, könnycseppet és bánatot. Ha megtanulunk a mának élni, nem gondolkodunk a múlton vagy a jövőn, lesz időnk az adott perceinket megélni. Lesz időnk élni.

Életképek a végzős osztályok életéből 1.
Válogatás 4 év eseményeiből

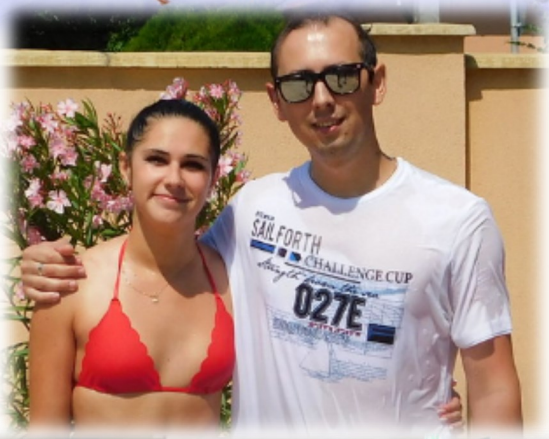
SAILFORTH
CHALLENGE CUP
027E

Közösségi media: Áldás vagy átok?

Vincze-Hajnal Blanka írása

A 21. századra már teljesen elterjedt az okostelefonok használata a nyugdíjasoktól kezdve egészen a 3-4 évesekig. Okoseszközeinket olyan szintű intelligenciával ruházták fel a különböző cégek szakemberei, hogy csodálom, még nem vették át a hatalmat felettünk (bár ki tudja, lehet a távoli jövőben ez is megtörténhet, de inkább lekopogom). A technika fejlődésével együtt járt a social media, magyarul a közösségi média megjelenése is. Kezdetekben az első oldal, az iWiW hódított teret 2002-ben, majd sorra jött a myvip, 2004-ben a facebook, majd az instagram, snapchat, és a különböző applikációk, játékok, melyek hatalmas változást gyakoroltak, és még mindig gyakorolnak az emberekre, illetve a legbefolyásolhatóbb korosztályra, a gyerekekre.

Nagyrészük bele van "szerelmesedve" a különböző oldalak görgetésébe, az új trendek, internetes hírességek követésébe. Ezért van hatalmas felelőssége annak a sok embernek, akiknek gyakorlatilag a munkájává vált legalább napi 5 kép posztolása a mindennapjaikról. Akiknek ezrek látják tartalmaikat, többek követik őket országszerte.

Mint minden, ez is elfordulhat pozitív és negatív irányba is.

Például gyakran szoktam látni olyan oldalakat, melyek jótékonykodásról, menhelyről való állatbefogadásról, különböző izgalmas programokról osztanak meg információkat, képeket. Van, mikor ösztönzik követőiket az adakozásra, vagy a sportolásra jó célok érdekében. Továbbá vannak hasznos blogok és cikkek is, melyek érdekességeket, híreket, ezer féle receptet posztolnak az emberek számára (persze utóbbi megtalálható az elképzelhető összes allergia-mentes módon is).

Viszont a közösségi oldalakra regisztrálók gyakran (nem minden esetben) hamis képeket, dolgokat közvetítenek a növekvő generáció felé. A tinédzserek teljesen a hatása alá kerülnek, elhiszik, hogy az egyetlen létező dolog ez a tökéletesség, amit látnak az interneten nap mint nap. Ezt másolva egy valótlan képet kezdenek kialakítani magukról, elkezdenek félni a társadalom elítélésétől, attól, hogy senki nem fogja őket elismerni a hibáikkal együtt, késztetést éreznek álarc mögé bújni. Olyanná akarnak válni mint az emberek a tökéletesen beállított képeken. Elkezdik elhanyagolni teendőiket, elfelejtenek kommunikálni szemtől szemben, teljesen elmerülnek a virtuális világban.

Mindezt végiggondolva – összességében – még mindig nem tudtam eldönteni, hogy a közösségi média létrejötte az emberek számára egy áldás vagy átok volt-e...

Életképek a végzős osztályok életéből
Válogatás 4 év eseményeiből

FACTORY

Rövid sarok

Vári Rózsa Kitti verse

Kora reggel madaraknak trillájára kelni,
Hajnali hidegben napfelkeltét látni.
Harmatos zöld fűben mezítláb sétálni,
Mindennek ébredését őszintén csodálni.

Mikor minden újjáéled s zöldell a kikelet,
Virágba borul Vándornak erdő s legelő,
Útnak indul ő is, mint sok madár hazatér
Ballagó diákok útja itt véget ér.

Minden vég egy kezdet, ezt szokták mondani
De fájhat a búcsú, félhetünk továbblépni.
Az élet egy szakasza kerül most lezárásra
Kívánunk sok sikert ballagóink számára.

Pannon Oktatási Központ Gimnázium, Szakképző Iskola és Általános Iskola

Amennyiben fel szeretné venni a kapcsolatot intézményünkkel, az alábbi elérhetőségek bármelyikén megteheti, akár közvetlenül a kollégánkkal is.

Levelezési cím:

2400 Dunaújváros, Pannon kert 1.

E-mail cím: info@pok.suli.hu

Telefon: +36 25 431 890

Fax: +36 25 434 175

Pann-ON, a Pannon Oktatási Központ iskolaújsága

Főszerkesztő: Pomázi Petra

Szerkesztő: Cser Ádám

Felelős kiadó: Borgulya Zoltán

Írták:

Kolbert Zoltán Márió

Vári Rózsa Kitti

Gerendás Lili

Vincze-Hajnal Blanka

Sata Réka

Soós Laura

Szilágyi Károly

Braun Patrik